

Наявність документів у контенті веб-сайтів єпархій УПЦ (МП)

Назва сайту	Веб-адреса	Назва рубрики, в якій розміщені документи	Наявність підрубрики
Українська православна церква Київський Патріархат	http://www.cerkva.info	Документи	Немає
		Патріарх	Послання
		Церква	Статут та канонічне положення, Священний синод та Вища церковна Рада
Волинська єпархія	http://www.pravoslaviavolyni.org.ua/	Документи	Заяви, Звернення, Послання, Резолюції, Укази
Дрогобицько-Самбірська єпархія	http://drogobych-orthodox.info/ukr/	Архієрей	Послання
Донецько-Маріупольська єпархія	http://cerkva.dn.ua/	Документи	Немає
Закарпатська єпархія	http://www.cerkva.uz.ua/	Новини	Послання, Звернення, Укази
Львівська єпархія	http://www.gradleva.com/	Архієрей	Послання, Слова та вітання
Коломийська єпархія	http://kolomija.com/	Документи	Накази
Кіровоградська єпархія	http://www.cerkva-el.com.ua/	Офіційно	Послання, Заяви, Укази
Рівненська єпархія	http://rivne-cerkva.rv.ua/	Офіційна частина	Немає
Хмельницька єпархія	http://cerkva-km.info/	Документи	Послання та звернення, Укази, Розпорядження
Чернігівська єпархія	http://cerkva.in.ua/	Офіційно	Укази та розпорядження, Оголошення, Послання

Додаток 3

Веб-сайти УАПЦ, які містять основний масив документів конфесії

Назва сайту	Веб-адреса	Назва рубрики, в якому розміщені документи	Наявність підрубрики
Українська автокефальна православна церква	http://church.net.ua	Офіційні документи	Послання, Звернення, Діяння Помісних соборів
Житомирська єпархія	http://uapc.zt.ua/	Документи	Немає
Львівська єпархія	http://uaoc.lviv.ua/	Офіційні документи	Немає
Таврійська єпархія	http://uaoc-tavria.com/	Офіційні документи	Немає
Карпатська єпархія	http://keuapc.org/	Документи	Документи УАПЦ, Документи єпархії
Харківсько-Полтавська єпархія	http://uapc.org.ua/	Єпархія	Немає
Архієпископ Харківський і Полтавський Ігор (Ісідор)	http://www.bishop.kharkov.ua/home	Заяви	Немає

Надійшла до редакції 2 лютого 2017 року

ВИДАТНІ ДІЯЧІ ТА ВИЗНАЧНІ ПОДІЇ

УДК 821.161.2.09+378.4.093.2:070(477-25)КНУ(092)

Книжкова скриня Володимира Різун

Я щоразу з трепетом розгортаю книжкові видання — обов'язкові примірники, що надходять до Книжкової палати України. Бо кожна з цих праць — не тільки ще одна одиниця зберігання, яку маємо облікувати, каталогізувати та, зрештою, забезпечити їй належне фондове "утримання". Кожна книжка (як і журнал, газета, плакат, листівка, будь-яка інша видавнича продукція) — документ, фіксація часу, що невлучливо спливає, однак залишається для прийдешнього у словах та зображеннях. Кожна українська книга — це ще один том тисячолітньої видавничої справи нашого народу, ще один камінчик у підмурок, цеглина у будівлю української незалежної держави, світоглядно цінністю громадян якої має бути, переконаний, книжність як свідчення та уособлення освіти і знань.

Із величезною повагою і шаную ставлюся до авторів видань — художніх, наукових, публіцистичних... Письменника, науковця, публіциста, людину, яка творить, не можна не поважати за її, знаю, нелегку працю, здібності, а то й талант. Проте особливе ставлення у мене, зізнаюся, до науковців. І не лише тому, що належу до їхнього кола, присвятив науковій праці та дослідженням багато років. Я переконаний, що саме інтелектуальна наука — у будь-якій галузі, нові знання, відкриття і невтомний пошук є актуальними і потрібними для руху вперед, для усвідомлення себе і свого місця у сучасному світі.

Володимир Різун — з когорти тих людей, хто шукає нових доріг, прагне заповнити ще білі сторінки наукового пізнання. У фондах Книжкової палати України зберігаються численні праці Володимира Володимировича, серед яких

"Літературне редагування", "Маси", "Нарис з історії та теорії українського журналістикознавства", "Теорія масової комунікації" та багато інших окремих видань та публікацій. У них — шлях і пошуки науковця, які є ґрунтовним і, переконаний, важливим внеском у вітчизняну науку, зокрема науку про соціальні комунікації та журналістику.

Наукова школа, започаткована Володимиром Різуним в Інституті журналістики Київського національного університету імені Тараса Шевченка, відома дослідженнями царини соціальних комунікацій, журналістики та видавничої справи. Періодичні наукові видання Інституту авторитетні в мас-медійному та науковому просторі, є серед них і ті, що мають статус фахових. Співробітники Книжкової палати України аналізують і укладають бібліографію таких видань, їх публікацій, відзначаючи високий науковий рівень досліджень. Ми вдячні Інституту і за безпосередню наукову співпрацю, що набуває розвитку, і за проведення спільних публічних заходів, конференцій та семінарів з проблем, зокрема, видавничої справи.

Навчальний заклад, який очолює Володимир Різун, підготував тисячі фахівців інформаційної сфери, чимало видатних і відомих науковців та літераторів, багатьох з яких знаю особисто і твори яких так само зберігаються у фондах Книжкової палати України. Вірю, що й нових авторів завдяки невтомній праці Володимира Різуну та колективу, який він очолює, буде ще багато, а Книжкова палата України гоститиме їх та їхні твори, поповнюючи й зберігаючи невичерпну книжкову скарбницю, в якій дух і талант нашого народу. А я чекатиму нових книг і від особисто Володимира Різуну, науковця і літератора, який не лише творить сам, а й інших вчить "вогонь одягати в слово". Натхнення, звершень у науці та освіті і, безумовно, нових Книжок Вам, Володимире Володимировичу!

*Микола Сенченко,
директор Книжкової палати України,
професор*

УДК 070-051:316.77](477)(092)

*Ольга Тришук,
доктор наук
із соціальних комунікацій,
професор,
завідувач кафедри видавничої
справи та редагування
НТУУ "КПІ ім. Ігоря Сікорського"*

*Надія Фіголь,
кандидат філологічних наук,
доцент кафедри видавничої
справи та редагування
НТУУ "КПІ ім. Ігоря Сікорського"*

Людина-епоха в українській журналістиці

Розглянуто дослідницьку та організаторську діяльність професора Володимира Різуну, його роль в сучасному українському журналістикознавстві. Висвітлено підходи вченого до вивчення явищ, процесів, функцій соціальних комунікацій.

Ключові слова: журналістикознавство, дослідницька діяльність, організаторська діяльність, соціальні комунікації, В. Різун.

Володимир Володимирович Різун — напрочуд багатогранна особистість, яка поєднує в собі різні якості: щедро обдарований, надзвичайно діяльний, енергійний, працездатний, зорієнтований на постійний саморозвиток і самовдосконалення, але водночас підкреслено скромний і толерантний.

В. Різун зумів сповна реалізувати творчі та професійні можливості, усебічно розвинув інтелектуальні й організаторські здібності. Його досягнення високо оцінені державою: він є заслуженим працівником освіти України, лауреатом нагороди Ярослава Мудрого АН ВШ України, устаткований премії імені Івана Франка в галузі інформаційної діяльності в номінації "За найкращий твір у радіомовній сфері", нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня, ушанований Почесною грамотою Міністерства освіти України (1997), відзнакою МВС України "Срібне перо" (2000), медаллю до 2000-ліття хрещення України-Русі (2001) та орденом Святого Рівноапостольного князя Володимира Великого III ступеня УПЦ КП (2003), премією та медаллю МВС України "За сприяння органам внутрішніх справ України" (2001).

Володимир Володимирович — автор численних монографій, наукових статей, підручників, посібників, на яких виросло не одне покоління українських журналістів. Сучасний науковий та навчальний процес годі уявити без його

ґрунтовних праць: "Теорія масової комунікації", "Основи журналістики у відповідях та заувагах", "Методи наукових досліджень у журналістикознавстві", "Нарис з історії та теорії українського журналістикознавства", "Загальна характеристика масово-інформаційної діяльності", "Маси" [1—6], в яких системно викладено теоретичні засади української преси, масового спілкування, розкрито зміст основних понять журналістикознавства, висвітлено секрети журналістської майстерності, соціальні технології масового впливу.

У працях Різун-учений узагальнив основні наукові течії, принципи й підходи до вивчення соціальних комунікацій. Їх науковець визначає як систему суспільної взаємодії, котра охоплює визначені шляхи, способи, засоби, принципи встановлення і підтримання контактів на основі професійно-технологічної діяльності. Остання спрямована на розробку, провадження, організацію, удосконалення, модернізацію відносин у суспільстві, які складаються між різними соціальними інститутами. У ролі ініціаторів спілкування, з одного боку, найчастіше виступають соціально-комунікаційні інститути, служби, а з другого — організовані спільноти (соціум, соціальні групи) як повноправні учасники соціальної взаємодії [7]. Ці комунікації є соціально маркованими, адже передбачають взаємодію із соціально визначеними групами людей. Соціальні комунікації утво-